

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 15. junija 2017*ⁱ

„Predhodno odločanje — Direktiva 97/67/ES — Člen 9 — Svoboda opravljanja storitev — Poštne storitve — Pojem univerzalne storitve in pojem bistvenih zahtev — Splošna in posamična dovoljenja — Dovoljenje za opravljanje poštних storitev na podlagi izvrševanja posamično sklenjenih pogodb — Postavljeni pogoji“

V zadevi C-368/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče, Finska) z odločbo z dne 10. julija 2015, ki je na Sodišče prispela 14. julija 2015, v postopku, ki ga je sprožila

Ilves Jakelu Oy,

ob udeležbi

Liikenne- ja viestintäministeriö,

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, A. Arabadjiev (poročevalec) in C. G. Fernlund, sodnika,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Ilves Jakelu Oy H. Piekkala in I. Aalto-Setälä, odvetnika,
- za finsko vlado H. Leppo, agentka,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj s S. Fiorentinom, avvocato dello Stato,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za norveško vlado I. Thue in C. Rydning, agenta,
- za Evropsko komisijo P. Costa de Oliveira in P. Aalto, agenta,

* Jezik postopka: finščina.

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Direktive 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 3, str. 71), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 (UL 2008, L 52, str. 3) (v nadaljevanju: Direktiva 97/67).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru tožbe, ki jo je družba Ilves Jakelu Oy vložila zoper odločbo valtioneuvosto (svet ministrov, Finska) z dne 30. januarja 2017, v skladu s katero morajo biti za izdajo dovoljenja za opravljanje poštnih storitev izpolnjene nekatere zahteve.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodni izjavi 15 Direktive 97/67 je navedeno:

„ker določbe te direktive glede opravljanja univerzalne storitve ne posegajo v pravico izvajalcev univerzalne storitve, da se s strankami individualno pogajajo o sklenitvi pogodbe“.

- 4 Člen 2 navedene direktive določa:

„V tej direktivi se uporabljajo naslednje definicije:

[...]

13. izvajalec univerzalne storitve: javni ali zasebni izvajalec poštnih storitev, ki zagotavlja univerzalno pošto storitev ali njene dele v državi članici, katerega identiteta je bila v skladu s členom 4 priglášena Komisiji.
14. dovoljenja: vsako dovoljenje, ki določa pravice in obveznosti značilne za poštni sektor, in dovoljuje podjetjem izvajanje poštnih storitev ter po potrebi gradnjo in/ali obratovanje njihovega omrežja za izvajanje teh storitev v obliki splošnega dovoljenja ali posamičnega dovoljenja, kot je opredeljeno spodaj:
 - ‚splošno dovoljenje‘: dovoljenje, ne glede na to, ali je urejeno s ‚skupinsko licenco‘ ali s splošnim zakonom, in ne glede na to, ali takšni predpisi zahtevajo registracijske ali deklaracijske postopke, za pridobitev tega dovoljenja pa zadevnemu izvajalcu poštnih storitev ni treba od nacionalnega regulativnega organa pridobiti izrecne odločitve, preden začne uveljavljati pravice, ki izhajajo iz dovoljenja,
 - ‚posamično dovoljenje‘: dovoljenje, ki ga dodeli nacionalni regulativni organ in daje izvajalcu poštnih storitev posebne pravice, ali podredi delovanje tega podjetja posebnim obveznostim, ki dopolnjujejo splošno dovoljenje, kadar je to primerno, ko izvajalec poštnih storitev ne sme uveljavljati ustreznih pravic, dokler ne prejme odločbe nacionalnega regulativnega organa.

[...]

19. bistvene zahteve: splošni negospodarski razlogi, ki lahko spodbudijo državo članico, da postavi pogoje za ponudbo poštnih storitev. Ti razlogi so zaupnost korespondence, varnost omrežij glede prevoza nevarnega tovora ter spoštovanje pogojev za zaposlitev in sistemov socialne varnosti, ki jih določajo zakoni ali drugi predpisi in/ali kolektivne pogodbe, o katerih je bil dosežen dogovor med nacionalnimi socialnimi partnerji v skladu s pravom Skupnosti in nacionalnim pravom, ter, kjer je upravičeno, varstvo podatkov, varstvo okolja in regionalno načrtovanje. Varstvo podatkov lahko vključuje varstvo osebnih podatkov, zaupnost prenesene ali shranjene informacije in varovanje zasebnosti;

[...]“

5 V poglavju 2 Direktive 97/67 se obravnava univerzalna storitev. Člen 3 te direktive določa:

„1. Države članice zagotovijo, da lahko uporabniki koristijo pravico do univerzalne storitve, ki vključuje stalno izvajanje poštnih storitev predpisane kakovosti na vseh točkah dostopa na njihovem ozemlju po dostopnih cenah za vse uporabnike.

[...]

4. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da univerzalna storitev vključuje naslednje minimalne ugodnosti:

- sprejem, prenos, usmerjanje in dostavo poštnih pošiljk do dveh kilogramov,
- sprejem, prenos, usmerjanje in dostavo poštnih paketov do 10 kilogramov,
- storitve za priporočene in vrednostne pošiljke.“

6 Člen 9 navedene direktive določa:

„1. Za storitve, ki so zunaj okvira univerzalne storitve, lahko države članice uvedejo splošna dovoljenja v obsegu, ki je potreben za zagotavljanje upoštevanja bistvenih zahtev.

2. Za storitve, ki so zajete v okviru univerzalne storitve, lahko države članice uvedejo postopke za odobritev, skupaj s posamičnimi dovoljenji, v obsegu, ki je potreben za zagotavljanje upoštevanja bistvenih zahtev ter za zagotovitev zagotavljanje univerzalne storitve.

Za podeljevanje dovoljenj:

- lahko veljajo obveznosti univerzalne storitve,
- se lahko naložijo, če je potrebno in utemeljeno, zahteve glede kakovosti, dostopnosti in izvajanja teh storitev,
- lahko, kjer je primerno, velja obveznost finančnega prispevanja k mehanizmu delitve iz člena 7, če zagotavljanje univerzalne storitve povzroča neto strošek in nepravično finančno breme za izvajalca ali izvajalce univerzalne storitve, določene v skladu s členom 4,
- lahko, kjer je primerno, velja obveznost finančnega prispevanja k operativnim stroškom nacionalnega regulativnega organa iz člena 22,

— lahko, kjer je primerno, velja, da je to odvisno od delovnih pogojev, ki jih določa nacionalna zakonodaja, ali določi obveznost spoštovanja teh pogojev.

Obveznosti in zahteve iz prve alinee in iz člena 3 se lahko naložijo samo imenovanim izvajalcem univerzalne storitve.

Razen v primeru podjetij, ki so bila imenovana kot izvajalec univerzalne storitve v skladu s členom 4, dovoljenja ne smejo:

- biti številčno omejena,
- za enake elemente univerzalne storitve ali dele nacionalnega ozemlja nalagati obveznosti univerzalne storitve in hkrati obveznosti finančnega prispevka za mehanizem delitve,
- podvajati pogojev, ki veljajo za podjetja na podlagi druge, sektorsko nespecifične nacionalne zakonodaje,
- nalagati tehničnih in operativnih pogojev, razen tistih, ki so potrebni za izpolnjevanje obveznosti iz te direktive.

3. Postopki, obveznosti in zahteve iz odstavkov 1 in 2 so pregledni, dostopni, nediskriminacijski, sorazmerni, natančni in nedvoumni, vnaprej objavljeni in temeljijo na objektivnih merilih. Države članice zagotovijo, da je prosilec obveščen o razlogih za popolno ali delno zavrnitev ali preklic dovoljenja in vzpostavijo pritožbeni postopek.“

7 V uvodni izjavi 33 Direktive 2008/6 je navedeno:

„Državam članicam bi bilo treba dovoliti uporabo splošnih dovoljenj in posamičnih dovoljenj, če je to upravičeno in sorazmerno z zastavljenim ciljem [...]“.

Finsko pravo

8 V skladu s členom 1, prvi odstavek, postilaki (415/2011) v različici, ki je veljala ob nastanku dejstev iz postopka v glavni stvari (v nadaljevanju: zakon št. 415/2011), je njegov cilj zagotoviti, da so poštna storitve, zlasti univerzalne storitve, pod enakimi pogoji dostopne po vsej državi.

9 V skladu s členom 3 zakona 415/2011 je treba za opravljanje vseh poštnih dejavnosti, ki se nanašajo na pošiljanje pisemskih pošilk, izdati dovoljenje. V skladu s členom 4, prvi odstavek, tega zakona se za dovoljenje za opravljanje poštnih storitev zaprosi pri valtioneuvosto. Izdaja tega dovoljenja ne vodi k objavi obvestila.

10 Člen 6 zakona 415/2011 določa, da se dovoljenje izda, če:

- „1. je prosilec družba ali združenje, ki ima zadostna finančna sredstva za izpolnjevanje obveznosti poštnega podjetja;
2. ni utemeljenega razloga za dvom v zmožnost prosilca za spoštovanje določb in zahtev, ki veljajo za poštno dejavnost;
3. je prosilec zmožen zagotavljati redno izvajanje v skladu z dovoljenjem;
4. ozemlje, na katero se nanaša zaproseno dovoljenje, izpolnjuje pogoje iz člena 7;

5. vlada nima posebnih razlogov za dvom, da bi izdaja dovoljenja pomenila očitno tveganje za nacionalno varnost.“

- 11 Člen 9 zakona 415/2011 se nanaša na vsebino dovoljenja. V skladu s členom 9, drugi odstavek, točka 5, mora valtioneuvosto v dovoljenju določiti obveznosti, ki dopolnjujejo določbe tega zakona ali določbe, sprejete na podlagi tega zakona, in ki se nanašajo na vse druge zahteve, podobne zahtevam, naštetim v navedenem členu 9, drugi odstavek, točke od 1 do 4, ki bi bile potrebne za zagotavljanje kakovosti, dostopnosti in učinkovitosti storitev.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 12 Valtioneuvosto je z odločbo z dne 30. januarja 2014 družbi Ilves Jakelu izdalo dovoljenje, na podlagi katerega lahko opravlja poštno dejavnost, ki se nanaša na pošiljanje pisemskih pošilk v smislu člena 3 zakona 415/2011. V prvem določilu tega dovoljenja so naštete občine finskega ozemlja, za katere velja zaproseno dovoljenje. Na podlagi drugega določila navedenega dovoljenja, ki se nanaša na obseg dejavnosti, je družba Ilves Jakelu na tem ozemlju upravičena opravljati neomejeno poštno dejavnost, namenjeno strankam, s katerimi je sklenila pogodbo.
- 13 Namen določil od 4 do 8 navedenega dovoljenja je zagotavljanje kakovosti, dostopnosti in učinkovitosti poštne storitve. V skladu z določilom 4 istega dovoljenja mora družba Ilves Jakelu pred začetkom opravljanja storitve dostave pošte določiti pogoje dobave. V skladu z določilom 5 dovoljenja, izdanega z določbo z dne 30. januarja 2014, mora družba Ilves Jakelu skrbeti, da svoje storitve organizira tako, da se oddane pošiljke dostavljajo vsaj enkrat tedensko, razen na dela proste dni. Družba Ilves Jakelu mora v skladu z določilom 6 tega dovoljenja vzpostaviti službo za prekinitev dostave in spremembo naslovov. Družba Ilves Jakelu mora v skladu z določilom 7 navedenega dovoljenja svoje pošiljke označevati na način, da jih je mogoče razlikovati in ločiti od podobnih pošilk, ki jih pripeljejo drugi imetniki dovoljenja. V skladu z določilom 8 tega dovoljenja mora družba Ilves Jakelu v vsaki občini ozemlja, ki ga ureja to dovoljenje, vzpostaviti vsaj eno zbirno mesto za sprejem pošilk iz člena 47 zakona 415/2011 in za vračilo napačno dostavljenih pošilk.
- 14 Družba Ilves Jakelu meni, da je člen 9 zakona 415/2011 v nasprotju z Direktivo 97/67, saj ne določa postopka izdaje splošnega dovoljenja in dopušča možnost, da za izdajo dovoljenj za storitve, ki ne spadajo v okvir univerzalne storitve, veljajo drugi pogoji kot ti, ki ustrezajo bistvenim zahtevam.
- 15 Postopek v glavni stvari se nanaša na vprašanje, ali valtioneuvosto lahko izdajo dovoljenja družbi Ilves Jakelu pogojuje s spoštovanjem njegovih določil od 4 do 8. Finska vlada meni, da so ta določila nujna za zagotovitev kakovosti, dostopnosti in učinkovitosti poštne storitve, ki so predmet dovoljenja.
- 16 V teh okoliščinah je Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče, Finska) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba pri razlagi člena 9 [Direktive 97/67] dostavo poštne storitve pogodbenih strank obravnavati kot storitev, ki je zunaj okvira univerzalne storitve v smislu odstavka 1 te določbe, ali kot storitev, ki je zajeta v okviru univerzalne storitve v smislu odstavka 2 [te določbe], če se poštne storitve dogovorijo o pogojih dostave s svojimi strankami in jim zaračuna posebej dogovorjeno poštnino?
2. Če je zgoraj navedena dostava poštne storitve pogodbenih strank storitev, ki je zunaj okvira univerzalne storitve, ali je treba potem člen 9(1) in člen 2, točka 14, [Direktive 97/67] razlagati tako, da je mogoče opravljanje takih poštne storitve v okoliščinah, kot so okoliščine postopka v glavni stvari, pogojevati s posamičnim dovoljenjem, kot je določeno v nacionalnem zakonu o poštne storitvah?

3. Če je zgoraj navedena dostava poštnih pošiljk pogodbenih strank storitev, ki je zunaj okvira univerzalne storitve, ali je treba potem člen 9(1) razlagati tako, da je mogoče dovoljenje za izvajanje teh storitev pogojevati samo z zahtevami za zagotavljanje upoštevanja bistvenih zahtev v smislu člena 2, točka 19, [Direktive 97/67] in da dovoljenj za opravljanje teh storitev ni mogoče pogojevati z zahtevami glede kakovosti, dostopnosti in učinkovitosti teh storitev v smislu člena 9(2) te direktive?
4. Če je mogoče dovoljenja za [...] dostavo poštnih pošiljk pogodbenih strank pogojevati samo z zahtevami za zagotavljanje upoštevanja bistvenih zahtev, ali je potem mogoče zahteve, kot so obravnavane v postopku v glavni stvari, ki se nanašajo na pogoje dostave poštne službe, pogostost dostave pošiljk, službo za spremembo naslovov in prekinitev dostave, označevanje pošiljk ter sprejemna mesta, obravnavati, kot da so skladne z bistvenimi zahtevami v smislu člena 2, točka 19, [Direktive 97/67] in potrebne za zagotavljanje upoštevanja bistvenih zahtev v smislu člena 9(1) [te direktive]?”

Presoja Sodišča

Prvo in drugo vprašanje

- 17 Predložitveno sodišče s prvim in drugim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 9(1) Direktive 97/67 razlagati tako, da storitev pošiljanja poštnih pošiljk, kot je ta v postopku v glavni stvari, ne spada med univerzalne storitve, če se poštno podjetje, ki jo opravlja, dogovori o pogojih dostave s svojimi strankami, ki jim zaračuna dogovorjeno poštnino. Glede na okoliščine primera predložitveno sodišče sprašuje, ali se lahko za opravljanje takih poštnih storitev v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, izda posamično dovoljenje.
- 18 Za ugotovitev, prvič, ali opravljanje storitve dostave poštnih pošiljk strank, s katerimi je bila sklenjena pogodba, kot je ta v postopku v glavni stvari, spada pod to določbo ali pod člen 9(2) navedene direktive, je treba najprej ugotoviti, ali ta storitev spada pod pojem „univerzalna storitev“ v smislu člena 3 navedene direktive. Predložitveno sodišče mora tako preučiti, ali dejavnosti, ki jih opravlja družba Ilves Jakelu in so predmet njene prošnje za dovoljenje, ustrezajo merilom, ki so v zvezi s tem navedena v Direktivi 97/67.
- 19 Iz člena 2, točka 13, te direktive je razvidno, prvič, da je izvajalec univerzalne storitve oseba javnega ali zasebnega prava, ki izvaja univerzalno poštne storitve ali dele te storitve v državi članici, katere identiteta je bila sporočena Komisiji.
- 20 Drugič, v skladu s členom 3(1) Direktive 97/67 ta univerzalna storitev zajema stalno opravljanje poštnih storitev predpisane kakovosti na vsem ozemlju po dostopnih cenah za vse uporabnike.
- 21 Med elementi, ki bi jih bilo v zvezi s tem treba upoštevati, je okoliščina, ki jo je navedlo predložitveno sodišče, da družbi Ilves Jakelu ni bila naložena nobena obveznost opravljanja univerzalne storitve. Ta ugotovitev izhaja tudi iz pisnih stališč finske vlade, v skladu s katerimi družba Ilves Jakelu ni izvajalka univerzalne storitve v smislu člena 2, točka 13, Direktive 97/67, katere ime naj bi bilo sporočeno Komisiji.
- 22 Enako velja za okoliščino, da je družba Ilves Jakelu zaprosila za dovoljenje za opravljanje poštnih storitev na ozemlju nekaterih občin. Kot je bilo opozorjeno v točki 20 te sodbe, se mora namreč univerzalna poštne storitve opravljati na vseh točkah ozemlja.

- 23 Poleg tega je finska vlada v pisnem stališču navedla, da družba Ilves Jakelu svoje storitve ponuja le strankam, s katerimi je sklenila trgovinske sporazume. Iz predloga za sprejetje predhodne odločbe je namreč razvidno, da je znesek, dolgovan za poštne storitve, ki jih ponuja ta družba, dogovorjen ločeno in plačan na podlagi računa.
- 24 V zvezi s tem je treba spomniti, da se storitve hitre pošte od univerzalne poštne storitve razlikujejo po njihovi dodani vrednosti, ki jo imajo za stranke in za katero so te pripravljene plačati več. Take storitve ustrezajo posebnim storitvam, ločenim od storitev v javnem interesu, ki odgovarjajo na posebne potrebe gospodarskih subjektov in zahtevajo nekatere dodatne storitve, ki jih tradicionalna poštna služba ne opravlja (glej v tem smislu sodbo z dne 19. maja 1993, Corbeau, C-320/91, EU:C:1993:198, točka 19).
- 25 Poleg tega je iz uvodne izjave 15 Direktive 97/67 razvidno, da možnost pogajanja s posamičnimi strankami o sklenitvi pogodbe ne ustreza *a priori* pojmu opravljanja univerzalne storitve (sodba z dne 23. aprila 2009, TNT Post UK, C-357/07, EU:C:2009:248, točka 48).
- 26 Zato je treba člen 9(1) te direktive razlagati tako, da je treba dejavnost pošiljanja pisemskih pošiljk, kot je ta v postopku v glavni stvari, šteti za storitev, ki ne spada med univerzalne storitve, če ni del stalne ponudbe poštne storitve predpisane kakovosti na vseh točkah ozemlja po dostopnih cenah za vse uporabnike, kar mora preveriti predložitevno sodišče.
- 27 Drugič, v zvezi z vprašanjem, ali mora biti za dejavnost v postopku v glavni stvari izdano posamično dovoljenje, je treba spomniti, da lahko države članice na podlagi člena 9(1) navedene direktive za podjetja, ki so dejavna v poštnem sektorju, uvedejo splošna dovoljenja za storitve, ki so zunaj okvira univerzalne storitve, medtem ko lahko države članice na podlagi odstavka 2, prvi pododstavek, tega člena uvedejo postopke za odobritev za storitve, ki so zajete v okviru univerzalne storitve (glej v tem smislu sodbo z dne 16. novembra 2016, DHL Express (Austria), C-2/15, EU:C:2016:880, točka 20).
- 28 Navesti je treba, da čeprav iz uvodne izjave 33 Direktive 2008/6 izhaja, da bi bilo treba državam članicam dovoliti uporabo splošnih dovoljenj in posamičnih dovoljenj, če je to upravičeno in sorazmerno z zastavljenim ciljem, ravno tako velja, da člen 9(1) Direktive 97/67 v nasprotju z odstavkom 2 tega člena ne določa možnosti, da se za opravljanje poštne storitve zahteva izdaja posamičnega dovoljenja.
- 29 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da se lahko za opravljanje takih storitev izda le splošno dovoljenje v smislu člena 2, točka 14, te direktive.
- 30 Glede na zgoraj navedeno je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 9(1) Direktive 97/67 razlagati tako, da storitev pošiljanja poštne storitve, kot je ta v postopku v glavni stvari, ne spada v okvir univerzalne storitve, če ni del stalne ponudbe poštne storitve predpisane kakovosti na vseh točkah ozemlja po dostopnih cenah za vse uporabnike. Za opravljanje storitve pošiljanja poštne storitve, ki ne spada v okvir univerzalne storitve, se lahko zahteva le izdaja splošnega dovoljenja.

Tretje vprašanje

- 31 Predložitevno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 9(1) Direktive 97/67 razlagati tako, da za opravljanje poštne storitve, ki ne spadajo v okvir univerzalne storitve, lahko veljajo zahteve, kot so te iz člena 9(2), drugi pododstavek, druga alineja, te direktive.
- 32 Vendar je Sodišče o tem vprašanju že presojalo v sodbi z dne 16. novembra 2016, DHL Express (Austria) (C-2/15, EU:C:2016:880), in je odgovor, ki ga je podalo, mogoče uporabiti tudi v tej zadevi.

- 33 Sodišče je namreč v točki 26 te sodbe navedlo, da lahko države članice na podlagi člena 9(2), drugi pododstavek, druga alineja, navedene direktive za izdajo dovoljenja naložijo zahteve glede kakovosti, dostopnosti in izvajanja ustreznih storitev. Menilo je, da je treba ob neobstoju natančnejše navedbe o tem, na katere storitve se ta obveznost nanaša, poudariti, da je iz pripravljanih dokumentov v zvezi z Direktivo 2008/6 razvidno, da je zakonodajalec Unije nameraval odpraviti ne le zadnje ovire k popolnemu odprtju trga za nekatere izvajalce univerzalnih storitev, temveč tudi vse ostale ovire za opravljanje poštnih storitev. Sodišče je ugotovilo, da je torej glede na to, da ni navedb o nasprotnem, in ob upoštevanju narave zadevne obveznosti jasno, da se obveznost iz člena 9(2), drugi pododstavek, druga alineja, Direktive 97/67 lahko nanaša na vse izvajalce poštnih storitev.
- 34 V teh pogojih je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 9(1) Direktive 97/67 razlagati tako, da za opravljanje poštnih storitev, ki ne spadajo v okvir univerzalne storitve, lahko veljajo zahteve, kot so te iz člena 9(2), drugi pododstavek, druga alineja, te direktive.

Četrto vprašanje

- 35 Za četrto vprašanje je treba šteti, da je bilo postavljeno le, če bi bilo treba člen 9(1) Direktive 97/67 razlagati tako, da za dovoljenje za opravljanje poštnih storitev, ki ne spadajo med univerzalne storitve, lahko veljajo le obveznosti, katerih namen je zagotoviti spoštovanje bistvenih zahtev v smislu člena 2, točka 19, te direktive. Upoštevajoč odgovor na tretje vprašanje, torej na četrto vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

- 36 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (šesti senat) razsodilo:

- Člen 9(1) Direktive 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008, je treba razlagati tako, da storitev pošiljanja poštnih pošiljk, kot je ta v postopku v glavni stvari, ne spada v okvir univerzalne storitve, če ni del stalne ponudbe poštnih storitev predpisane kakovosti na vseh točkah ozemlja po dostopnih cenah za vse uporabnike. Za opravljanje storitve pošiljanja poštnih pošiljk, ki ne spada v okvir univerzalne storitve, se lahko zahteva le izdaja splošnega dovoljenja.**
- Člen 9(1) Direktive 97/67, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/6, je treba razlagati tako, da za opravljanje poštnih storitev, ki ne spadajo v okvir univerzalne storitve, lahko veljajo zahteve, kot so te iz člena 9(2), drugi pododstavek, druga alineja, navedene direktive, kakor je bila spremenjena.**

Podpisi

i — Točki 28 in 30 ter točka 1 izreka so bile jezikovno spremenjene po prvotni objavi na spletu.